

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τα γκαρσόνια της Ευρώπης

Το είχε πρωτοπεί ο αείμνηστος οραματιστής του σοιαλισμού, ο γκουρού παντός εθνολαϊκισμού, ο Ανδρέας Παπανδρέου. «Δεν θα γίνουμε τα γκαρσόνια της Ευρώπης». Ήταν το 1981, ο αείμνηστος έβλεπε μακριά και έπαιζε τον κόσμο στα δάχτυλα. Ως εκ τούτου, ψρόντισε να μη γίνουν γκαρσόνια όχι μόνον τα μέλη της οικογενείας του αλλά και ο εσμός από τους συντρόφους του, οι οποίοι, όπως ο Ακης, ακολούθησαν επαγγελματικές οδούς ευγενέστερες από αυτήν του σερβιτόρου.

Το κόμμα Του ψρόντισε και για τον λαό Του. Δημιούργησε πανεπιστήμια και ΤΕΙ σε κάθε πόλη της επικρατείας ώστε οι Έλληνες να διαπρέψουν σε κάθε δυνατό επιστημονικό τομέα και οι φοιτητές να συμμετέχουν επιτέλους στην εκλογή των πρυτάνεων για να μη μένουν πίσω από τις εξελίξεις της επιστήμης τους. Σε συνεργασία με το ΚΚΕ, ψρόντισε να δημιουργηθεί ταξική συνείδηση στους εργάτες, με αποτέλεσμα να μετατρέψει τις απεργιακές κινητοποιήσεις σε κύριο μοχλό της βιομηχανικής παραγωγής. Με τις περιφημές προβληματικές δημιούργησε ακόμη περισσότερα κίνητρα για περαιτέρω ανάπτυξη.

Επί των πμερών του, σε πείσμα όσων ήθελαν να μας καταδίκουν να σερβίρουμε εσπρέσο, ανέβηκε κατακόρυφα η αγροτική παραγωγή. Είναι γνωστή η απορία εκείνου του ελεγκτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναρωτήθηκε αν διαθέτουμε τριώροφα χωράφια, αφού εισπράχθηκαν

Ένας λαός, προκειμένου να μη σερβίρει εσπρέσο, είναι έτοιμος για όλα;

εσπρέσο, είναι έτοιμος για όλα; Είναι κυρίως έτοιμος να κάθεται πίσω από ένα γραφείο κάποιας ΔΕΚΟ και να κοιτάζει τον απέναντι ώσπου να κλείσει τα σαράντα πέντε για να βγει στη σύνταξη.

Το 1981 ήταν η πρώτη φορά που είχαμε κυβέρνηση «πρώτη φορά αριστερά». Και επειδή η αριστερά όποτε κερδίζει εκλογές, μαζί με την εξουσία, ανακαλύπτει και την Αμερική, το 2015 για μία ακόμη φορά έχουμε για πρώτη φορά κυβέρνηση αριστεράς. Και αυτήν τη φορά τον πόλεμο κατά της μεταμόρφωσης του ελληνικού λαού σε σερβιτόρο των κήρυξε ένας αγωνιστής σεμνός, ο οποίος μπορεί να μην έχει τη διοριτικότητα του αειμνήστου, ξέρει όμως πολύ καλά τα βάσανα των σερβιτόρων αφού έχει περάσει πολλές ώρες της ζωής του πολιτευόμενος στο Φίλιον της οδού Σκουφά.

Ο Κ. Βούτσης, περί αυτού πρόκειται, έχει βρει και το αντίδοτο στην υποχρέωση να καμογελάς στον κάθε ανόπτο, να φάχνεις ψιλά και να ακούς την γκρίνια του. Προτείνει την αύξηση των τηλεπαρουσιαστών. Στην ίδια συνέντευξη που αποκάλυψε την απειλή που υπονομεύει τη δημιουργικότητα του ελληνικού λαού εθίζοντάς τον στα πουρμπουάρ, είπε πως υπάρχει κώρος για τρία κρατικά τηλεοπτικά κανάλια. Καλύτερα ρεπόρτερ παρά σερβιτόρος.

Παρακάμπτω τον αναχρονισμό της αριστερής φαντασίας που μας κυβερνά. Ούτως ή άλλως, τα μυαλά τους δεν έχουν καταφέρει να ξεφύγουν από τον βάλτο της δεκαετίας του ογδόντα. Και αναρωτιέμαι, ακόμη κι αν μας προσήσουν για γκαρσόνια, πού είναι το πρόβλημα; Θα μου πείτε, αν όλοι γίνουμε γκαρσόνια ποιοι θα παιζουν τους πελάτες - εύλογη ερώτηση ανθρώπου που έχει σταδιοδιόρισει πολιτικά ως πελάτης.

Πάντως, καλύτερα γκαρσόνι της Ευρώπης παρά μετανάστης στο Καζακστάν.